

ผวจ.หรือ นายอำเภอ มีอำนาจสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง

สรุปข้อเท็จจริง

ผู้ฟ้องคดีมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านหมู่ที่ ๑ สมครและได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ นายอำเภอมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีแล้ว ต่อมาได้ตรวจพบว่าบ้านที่ผู้ฟ้องคดีพักอาศัยอยู่ในเขตหมู่ที่ ๖ นายอำเภอมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญบ้าน ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

สรุปคำวินิจฉัยศาลปกครองสูงสุด

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าบ้านที่ผู้ฟ้องคดีพักอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่หมู่ที่ ๖ หลักฐานทะเบียนบ้านที่ระบุว่าผู้ฟ้องคดีอยู่หมู่ที่ ๑ จึงไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงและต่อมาได้มีการแก้ไขทะเบียนบ้านแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงขาดคุณสมบัติสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๓) พรบ.ลักษณะปกครองท้องที่ฯ

นอกจากนี้ เมื่อมีการเลือกผู้ใดเป็นผู้ใหญ่บ้านแล้วผลการเลือกเป็นประการใด นายอำเภอเป็นผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้ง ตามมาตรา ๑๓ วรรคสี่ แห่ง พรบ.ข้างต้น และเมื่อไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น การที่กฎหมายบัญญัติให้นายอำเภอมีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งผู้ใหญบ้าน เมื่อปรากฏภายหลังว่าผู้ได้รับเลือกขาดคุณสมบัติ จึงย่อมเป็นอำนาจของนายอำเภอเป็นผู้ออกคำสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง

ส่วนกรณีที่ ผวจ.จะมีอำนาจในการสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งนั้น มีบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดไว้ชัดเจน ดังเช่น กรณีที่ผู้ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านได้รับเลือกมาโดยไม่สุจริตเที่ยงธรรม มาตรา ๑๓ วรรคห้า แห่ง พรบ.ลักษณะปกครองท้องที่ฯ หรือกรณีที่ผู้ใหญบ้านบกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๗) แห่ง พรบ.เดียวกัน ดังนั้น เมื่อกรณีตามฟ้องคดีนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่ง พรบ.ดังกล่าว ซึ่งทำให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๒) อันไม่ใช่การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๓ วรรคห้า หรือ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๗) แห่ง พรบ.ลักษณะปกครองท้องที่ฯ นายอำเภอจึงมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง และเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

อ.๙๘/๒๕๖๕ /จตุภรณ์ พัฒนสิทธิชีวิน/๑๘/๕/๖๕